

RHAN II.

BREINIOL GOF-RESTR O'R BREINODD A'R TYWYS-
OGION O GYMRU NEU FRUTANIAID, A REOLAS-
ANT DROS Y DEYRNAS HON CYN DYFOD Y SAES-
ON, NAC EREILL I'W DI-FEDDIANNU O'U CYFIAWN
BREINIAETH.

Yn gyntaf, Yn dangos pa flwyddyn o Oed y Byd, a pha sawl
blwyddyn cyn Geni Crist, y dechreuodd pob un o honant reoli,
a'r a reoloedd cyn Geni Crist; ac yn ddilynol pa flwyddyn o
Oedran Crist y dechreuodd pob un reoli a'r a reoloedd ar ol
Geni Crist. Yn ail, eu henwau yn ol ynol fel ag y rheolasant
yn eu cwr; a pha sawl blwyddyn y rheoloedd pob un o honant.
Ynghyd âg enwau y Dinasodd, y Trefydd, neu'r lleodd y
claddwyd llawer o honant.

YR Ynys hon a elwid gynt Samothea, oddiwrth
Samothes (mal y dywed rhai) ab Japheth, ab Noa,
yr hwn a breswylioedd yma gyntaf, y'ngylch dau cant
a deuddeg a deugain o flynyddodd yn ol y diluw. Gel-
wid hi hefyd Albion, oddiwrth Albion yr hwn oedd
gawr, a mab i Neptune, a ddaeth o'r rhan hono o
Ffraingc a elwid Belgica, ac a sefydloedd ei hun yma
dri chant a phymtheg ar hugain o flynyddodd yn ol y
diluw. Ereill a ddywedant ei galw hi Albion, oddiwrth
y creigydd gwynion fydd yn sefyll tua Ffraingc.—Gwel
England's Monarchs.

Ac wedi i Albion, ab Neptune wladychu yn y deyrnas
hon, se fu chwech brenin, ac un o'r chwech brenin
hyny a elwid Bardus.

Y Bardus hwn a hauoedd trwy holl Europa, y cel-
fyddyddau oedd angenrheidiol y prydiau hyny. Canys
rhan eppil y mab hynaf i Noa a elwid Japheth ydyw
Europa. Eppil Cam, ail fab Noa (yr hwn a feldith-
iwyd gan ei dad) a arglwyddiaethoedd gyntaf, a hiliog-
aeth hwnw a lywodraethoedd i orphen y ddwy fil gyntaf
o'r byd heb un gyfraith, ac am hyny yr oedd eppil Sem
ab Noa yn cadw eu hachau o'r dechreuad, gan wybod
mai iddynt hwy yr oedd llywodraethu'r ail ddwy fil,

trwy'r gyfraith, ond eppil Japheth ab Noa (y rhai
berchen goedd dir Brydain, a adawfant eu hachau a'r
cyfarwyddyd, oblegid bod iddynt hwy dderbyn ffydd
Crist. Ac o'r Bardus hwn a grybwyllwyd am dano, y
mae'r beirdd o hyny allan hyd yr awr hon (yn mysg y
Brutaniaid) yn cael eu henwau, medd hen awdwyr cred-
adwy: at y beirdd yma yn yr hen amferodd y danfonid
i geisio barn gyfion, pan fyddai ymrafaelion rhwng dysg-
edigion Athen.

Yn MON yr oedd eu trigfa hwynt, ac y mae yno
heddyw drefydd ar eu henwau hwynt. Wrth ryfela yn
Ffraingc gyda'r brenin a'r Ffrangcod eu cymmydogion,
yn erbyn Eclwff ac ereill, se laddwyd y rhan fwyaf o
genedlaeth y wlad hon, yna yr aeth y deyrnas yma yn
wan, ac a ranwyd yn arglwyddiaethau; ac ar bob ar-
glwyddiaeth yr oedd un amgenach o faintiolaeth nâ'r
cyffredin yn rheoli, (yr hwn a elwid yn gawr). A phan
oedd y cewri hyn yn llywodraethu ar yr ychydig bobl y
wlad, y tirioedd Brutus i'r ynys hon, y'ngylch un cant
ar ddeg ac wyth o flynyddodd cyn geni Crist. (Y cewri
hyn, medd rhai, oeddent feibion i ferched brenin Ethi-
opia, a ddaethant yn y llong foel, a myned yn gapten-
iaid y wlad a wnaethont). Ond Brutus a gongwer-
oedd yr ynys hon, gan ladd y cewri hyny, eithr y
gweiniaid a gwyr heddychlon naturiol bobl y wlad a
ffoifant i'r mynyddodd; mae'n debyg nad oedd anhysbys
iddo, fod y rhai'n yn eppil i Japheth ab Noa.

Gwedi i Brutus a'i genedl o Droya, sef y Groegwyr,
a'r Lladingwyr, eppil brenin Latin, a Chorineus wyr
Artenor a'i bobl, y rhai a ddaethant gydag ef i'w sefydlu
eu hunain yn y wlad, hwy a'u rhoifant eu hunain allan
tan yr un enw, sef Brutaniaid. Ond Brutus a ofodoedd
ei fab Camber yn frenin ar naturiol bobl y wlad, yn
nghyd a rhai o'r lleill.

Estroon genedl a ddywedant, nad oedd y dechreuad
hwn ond hudoliaeth a gwag ddychymmyg; i ateb i
hyny, y neb na chredo'r dechreu, nac amheued y diwedd,
rhag cam-glywed â'u clustiau, a cham-weled â'u llygaid,
i'w gyru ymhellach tros y ffordd: canys nid oes ychwa-
neg o awdurdod i'w gael, na scrifenadau hynafiaid y
wlad.